

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση ΕΠΑ: 22/2018

Αρ. Φακέλου: 11.17.010.16

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2008

Καταγγελία της εταιρείας Alpha Electric House Ltd εναντίον της εταιρείας Fissler GmbH

Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού:

κα Λουκία Χριστοδούλου	Πρόεδρος
κ. Ανδρέας Καρύδης	Μέλος
κ. Παναγιώτης Ουστάς	Μέλος
κ. Άριστος Αριστείδου Παλούζας	Μέλος
κ. Πολυνείκης-Παναγιώτης Χαραλαμπίδης	Μέλος

Ημερομηνία απόφασης: 22 Ιουνίου 2018

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η Επιτροπή εξέτασε το θέμα του υπολογισμού του διοικητικού προστίμου μετά την έκδοση της υπ' αριθμό 2056/2012 αναπεμπτικής Απόφασης του Διοικητικού Δικαστηρίου ημερ. 12/09/2016 αναφορικά με την υπόθεση Alpha Electric House Ltd εναντίον της εταιρείας Fissler GmbH (Απόφαση ΕΠΑ: 42/2012).

Η Επιτροπή επεσήμανε ότι το Διοικητικό Δικαστήριο με την υπ' αριθμό 2056/2012 Απόφασή του ακύρωσε εν μέρει την υπ' αριθμό Απόφαση ΕΠΑ 42/2012 της Επιτροπής, σε ό,τι αφορά την επιβολή διοικητικού προστίμου.

Η απόφαση της Επιτροπής ως προς την παράβαση από την αιτήτρια των προνοιών του άρθρου 6(2) του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου του 2008, Ν.13(Ι)/2008, ως ίσχυε κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης με αρ. 42/2012

(στο εξής ο «Νόμος»), κρίθηκε ορθή και νόμιμη. Το Διοικητικό Δικαστήριο ανέφερε ότι δεν εντόπισε οποιοδήποτε λάθος ή πλάνη της Επιτροπής ή παράλειψη της ή έλλειψη δέουσας έρευνας και αιτιολογίας σε σχέση με τα ευρήματα της περί παραβίασης του άρθρου 6 (2) του Νόμου από την αιτήτρια.

Ειδικότερα, το Διοικητικό Δικαστήριο δέχτηκε και έκρινε ως ορθά τα ακόλουθα: α) τη θέση της Επιτροπής, ότι το γεγονός πως η προτεινόμενη συμφωνία δεν είχε εν τέλει υπογραφεί και τεθεί σε ισχύ, δεν συνεπάγεται, ότι δεν υπήρξε παράβαση, β) την τοποθέτηση ότι η Επιτροπή στην απόφαση της έχει επισημάνει ότι οι κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής Ανταγωνισμού της Ελλάδος για τον καθορισμό διοικητικού προστίμου δεν την δεσμεύουν, αλλά ασκεί την εξουσία της στα πλαίσια που της ορίζει ο Νόμος, γ) τη θέση της Επιτροπής ότι σε κανένα στάδιο της ενώπιον της Επιτροπής διαδικασίας η αιτήτρια έθεσε οποιοδήποτε θέμα σε σχέση με τα οικονομικά στοιχεία που προσκόμισε η καταγγέλλουσα, ενώ είχε πολλές φορές την ευκαιρία ως προς τούτο και δ) το συμπέρασμα της Επιτροπής σε σχέση με την δεσμευτικότητα και τις συνέπειες σε περίπτωση μη αποδοχής των όρων της προτεινόμενης προς την καταγγέλλουσα από την αιτήτρια συμφωνίας, καθώς και για το κατά πόσο η αιτήτρια ανταποκρίθηκε σε προσπάθεια συζήτησης και αλλαγής αυτών.

Περαιτέρω το Διοικητικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή κινήθηκε εντός των νομοθετικά επιτρεπτών ορίων όσον αφορά το ύψος του επιβληθέν προστίμου. Ωστόσο, έκρινε ότι η Επιτροπή ενήργησε χωρίς την δέουσα έρευνα και χωρίς να αποδώσει με επάρκεια τα συμπεράσματα και την αιτιολογία της, ως προς τα κριτήρια επιμέτρησης του προστίμου. Ειδικότερα, ανέφερε ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε με την δέουσα προσοχή το θέμα της βαρύτητας της παράβασης εκ μέρους της αιτήτριας και ενήργησε υπό πλάνη υπό την έννοια, ότι δεν έδωσε τη θέση της, κατά πόσο θεωρεί την μη ύπαρξη ζημιάς στην καταγγέλλουσα ή γενικότερα στον ανταγωνισμό, ως μετριαστικό παράγοντα ή μη. Επίσης, ανέφερε ότι ούτε ο ισχυρισμός της αιτήτριας για υπαίτια συμπεριφορά της καταγγέλλουσας εξετάστηκε. Τέλος, το Διοικητικό Δικαστήριο επισήμανε ότι τυχόν προθυμία, από μέρους της αιτήτριας, να ανταποκριθεί στην διερεύνηση της καταγγελίας εναντίον της, θα έπρεπε να συνυπολογιστεί από την Επιτροπή για σκοπούς επιμέτρησης της ποινής, σύμφωνα με το άρθρο 24 του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, το Διοικητικό Δικαστήριο έκρινε ως ορθή την απόφαση της Επιτροπής ως προς την παράβαση από την αιτήτρια των προνοιών του άρθρου 6 (2) του Νόμου. Ωστόσο, έκρινε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει ως προς την

επάρκεια της έρευνας και αιτιολογίας σε σχέση με τα κριτήρια επιμέτρησης του διοικητικού προστίμου που επιβλήθηκε στην αιτήτρια και ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση ως προς μόνο το κεφάλαιο αυτό.

Η Επιτροπή επεσήμανε ότι η Fissler ανέπτυξε τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς και τις θέσεις της πλήρως σε επιστολή ημερομηνίας 27/4/2012 και κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας που έλαβε χώρα στις 4/5/2012. Οι εν λόγω θέσεις λήφθηκαν υπόψη κατά την λήψη της απόφασης της Επιτροπής με αρ. 42/2012 αναφορικά με τη στοιχειοθέτηση ύπαρξης παράβασης του Νόμου, συμπέρασμα το οποίο επικυρώθηκε με την απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου στην προσφυγή με αρ. 2056/2012, η οποία επικύρωσε την επί της ουσίας απόφαση της Επιτροπής. Η Επιτροπή, συμμορφούμενη με την απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου, οφείλει να επανεξετάσει και πρέπει να επιληφθεί του ζητήματος που αφορά την επιβολή του διοικητικού προστίμου. Δεν παρίσταται η ανάγκη για εκ νέου ειδοποίηση της καταγγελλόμενης στη βάση του άρθρου 42 του Νόμου ή και για εκ νέου υποβολή παραστάσεων από την καταγγελλόμενη στη βάση του άρθρου 42 του Νόμου, αφού η Επιτροπή διαπιστώνει πως η καταγγελλόμενη κατ' εφαρμογή του εν λόγω άρθρου με την επιστολή της ημερομηνίας 27/8/2012 έχει καταθέσει εγγράφως τις παραστάσεις της αναφορικά με το ύψος του διοικητικού προστίμου και οι οποίες αποτελούν μέρος του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης και είναι ενώπιον της Επιτροπής.

Διοικητικό Πρόστιμο

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24(1) του Νόμου, για κάθε παράβαση των άρθρων 3 και/ ή 6, την οποία διαπράττουν επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων, η Επιτροπή δύναται, με απόφασή της να λαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα μέτρα:

«(α) να επιβάλλει τα πιο κάτω διοικητικά πρόστιμα ανερχόμενα, ανάλογα με τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης-

- (i) μέχρι το δέκα τοις εκατόν του κύκλου εργασιών της επιχείρησης, ή*
- (ii) μέχρι το άθροισμα του δέκα τοις εκατόν του κύκλου εργασιών κάθε επιχείρησης που είναι μέλος της παραβαίνουσας ένωσης επιχειρήσεων,*

ο οποίος κύκλος εργασιών έλαβε χώρα κατά το έτος μέσα στο οποίο συντελέστηκε η παράβαση ή κατά το αμέσως προηγούμενο της παράβασης έτος [...].»

Επίσης, ως αναφέρεται στο άρθρο 42(1) του Νόμου: *«Τα διοικητικά πρόστιμα για παραβάσεις του παρόντος Νόμου [...] επιβάλλονται από την Επιτροπή, με δεόντως*

αιτιολογημένη απόφαση, κατόπιν διεξαγωγής έρευνας και αφού ληφθεί υπόψη η φύση και η σοβαρότητα της παράβασης σε κάθε περίπτωση.»

Οι δικηγόροι της Fissler, υποβάλλοντας παραστάσεις¹ σχετικά με την επιβολή διοικητικού προστίμου από την Επιτροπή, ανέφεραν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

« Η διατάραξη της καλής και ομαλής συνεργασίας που υπήρχε μεταξύ των δύο εταιρειών προήλθε μετά από απρόβλεπτες και αντιφατικές κινήσεις της καταγγέλλουσας.

[...] Είναι σαφές ότι ακόμα και αν γινόταν δεκτό (πράγμα το οποίο κατηγορηματικά αρνούμαστε) ότι επεβλήθησαν από την Fissler αυθαίρετοι όροι συναλλαγής στην καταγγέλλουσα, αυτοί δεν έγιναν αποδεκτοί από την τελευταία και κατ' επέκταση δεν προκάλεσαν οιονδήποτε αντίκτυπο ή ζημιά στην Καταγγέλλουσα».

«[...] Επίσης, δεν υπήρχε διάρκεια στην παράβαση και οιαδήποτε τυχόν παράβαση ήταν στιγμιαία. Τούτο διότι θα αφορούσε το διάστημα από την υποβολή από την Fissler την νέας γραπτής βελτιωμένης πρότασης συνεργασίας στις 26/10/2009 στην καταγγέλλουσα μέχρι την αποποίηση των όρων από την καταγγέλλουσα στις 20/11/2009. Η 18μηνη συνεργασία που ακολούθησε μέχρι τον τερματισμό της συνεργασίας των δύο εταιρειών ήταν στην βάση της μέχρι τότε συνεργασίας τους χωρίς να εφαρμόζονται ή τηρούνται καθ' οιονδήποτε τρόπο οι όροι της προτεινόμενης Συμφωνίας».

«[...] η Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού, όταν επιβάλλει πρόστιμα, κατ' αρχήν τα υπολογίζει ως ποσοστό επί των ετήσιων ακαθάριστων εσόδων επιχείρησης που καταδικάσθηκε μόνο από προϊόντα ή υπηρεσίες που αφορούν την παράβαση, με κριτήριο τη σοβαρότητα της. Στη συνέχεια η Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού προσαυξάνει το πρόστιμο αν συντρέχουν επιβαρυντικές περιστάσεις. Αυτές είναι ιδίως η διάπραξη στο παρελθόν διαπιστωμένης παράβασης των κανόνων του ανταγωνισμού, η άρνηση συνεργασίας, ο ηγετικός ρόλος όπου υπάρχουν επιχειρήσεις συνεργοί, περιστάσεις δηλαδή οι οποίες δεν συντρέχουν στην επίδικη περίπτωση.»

« [...] η συμπεριφορά της Καταγγελλόμενης δεν θα μπορούσε να έχει δυσμενή οριζόντια αποτελέσματα στον ανταγωνισμό, διότι η κατάχρηση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης εκδηλώνεται μόνο σε κάθετη σχέση δηλαδή όχι έναντι των

¹ Με σχετική επιστολή του ημερομηνίας 27 Αυγούστου 2012.

ανταγωνιστών συγκεκριμένης επιχείρησης.. Δεν έχει όμως στην υπό εξέταση περίπτωση ούτε δυσμενή κάθετα αποτελέσματα στον ανταγωνισμό διότι δεν συμβάλλει στον εξαναγκασμό προς τον καθορισμό τιμών αγοράς ή πώλησης ούτε άλλων συναφών προς αυτές όρων.

Επιπλέον, ως προ το κριτήριο του οικονομικού οφέλους, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι δεν προκύπτει οικονομικό όφελος για την Fissler, διότι οι προταθέντες και κριθέντες από την Επιτροπή παράνομοι συμβατικοί όροι δεν έγιναν δεκτοί από την καταγγέλλουσα και ουδέποτε εφαρμόστηκαν από αυτήν.

Δεδομένου ότι οι κριθείσες ως παραβάσεις ενέργειες της Fissler έχουν ήδη τερματισθεί σύμφωνα με τα παραπάνω όχι μόνο πριν την έκδοση της απόφασης, αλλά και πριν από την υποβολή καταγγελίας στην Επιτροπή Ανταγωνισμού στις 2/7/2010 από την καταγγέλλουσα, θεωρούμε εύλογο να εφαρμοστούν οι διατάξεις της παρα. β του άρθρου 24 του Ν. 13(Ι)/2008, ώστε η Καταγγελλόμενη να καταδικασθεί με αναγνωριστική απόφαση και να επιβληθεί στην Καταγγελλόμενη η υποχρέωση να αποφύγει να επαναλάβει τις ως άνω συμπεριφορές στο μέλλον, στο πλαίσιο της νέας σύμβασης διανομής(άρθρο 24β)»

Συνεκτιμώντας τα πιο πάνω, η Επιτροπή σημείωσε τα εξής:

Στη βάση του άρθρου 24(1) καθώς επίσης και σύμφωνα με το άρθρο 42(1) του Νόμου, ο νομοθέτης δίδει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να επιβάλει διοικητικά πρόστιμα συνεκτιμώντας τη σοβαρότητα, βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης. Συνεπώς η Επιτροπή δύναται να ασκεί την εξουσία της στα πλαίσια που της ορίζει ο Νόμος και δεν δεσμεύεται από κατευθυντήριες γραμμές που δημοσιεύονται από την Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού. Συνεπώς η Επιτροπή καταλήγει ότι για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου θα πρέπει να ακολουθήσει τις υπό του Νόμου καθοριζόμενες παραμέτρους και να συνεκτιμήσει τη σοβαρότητα/ βαρύτητα καθώς επίσης και τη διάρκεια της παράβασης.

Φύση και Σοβαρότητα Παράβασης

Η παράβαση του Νόμου από μέρους της FISSLER συνίσταται στην καταχρηστική εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης μέσω της επιβολής αυθαίρετων όρων συναλλαγής, ως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 6(2) του Νόμου. Συγκεκριμένα οι αυθαίρετοι όροι που έχουν επιβληθεί είναι:

(i) οι πρόσθετες υποχρεώσεις που επιβάλλονται στην ALPHA ELECTRIC μέσω της Συμφωνίας και του προτεινόμενου επιχειρηματικού πλάνου, με τον κίνδυνο αυτή να απωλέσει την αποκλειστική διανομή σε περίπτωση μη εκπλήρωσης αυτών.

(ii) τα προτεινόμενα από τη FISSLER όρια πωλήσεων ανά κατηγορία προϊόντος και ο όρος για τερματισμό της συμφωνίας σε περίπτωση μη επίτευξης αυτών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το ενδεχόμενο μιας οικονομικής κρίσης στην αγορά, και

(iii) ο όρος για τη μη άσκηση ανταγωνισμού για περίοδο ενός έτους μετά τον τερματισμό της συμφωνίας και η επιβολή προστίμου σε περίπτωση αθέτησης της υποχρέωσης αυτής.

Μέσα από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτει ότι στοιχειοθετούνται σωρευτικά οι τρεις παράμετροι που απαιτούνται σε σχέση με την απαγόρευση της διάταξης του άρθρου 6(2) του Νόμου. Συγκριμένα, στοιχειοθετείται η ύπαρξη σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στοιχειοθετείται η απουσία ισοδύναμης εναλλακτικής λύσης και υπάρχει καταχρηστική εκμετάλλευση της εν λόγω εξάρτησης εφόσον επιβλήθηκαν στην ALPHA ELECTRIC από την FISSLER αυθαίρετοι όροι συναλλαγής.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι παραβάσεις του άρθρου 6(2) του Νόμου δεν συνιστούν ούτε πολύ σοβαρές αλλά ούτε σοβαρές παραβάσεις του Νόμου, αφού λόγω της φύσης της απαγορευτικής πρακτικής έχουν περιορισμένο αντίκτυπο στην αγορά. Συνεπώς, η Επιτροπή κρίνει ότι στην προκειμένη περίπτωση, η παράβαση, λαμβανομένου υπόψη των περιστάσεων που την περιβάλλουν, την φύση και την έκταση αυτής, χαρακτηρίζεται ως ελαφριάς μορφής.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό της αιτήτριας περί υπαίτιας συμπεριφοράς της καταγγέλλουσας, η Επιτροπή δεν συμφωνεί με αυτό τον ισχυρισμό αφενός γιατί, όπως αναφέρεται και από την ίδια FISSLER, η εταιρεία ALPHA ELECTRIC συμμορφώθηκε μετά τις υποδείξεις της και αφετέρου οι όροι που επιβλήθηκαν ήταν ετεροβαρείς αφού περιόριζαν την ελευθερία της ALPHA ELECTRIC να ενεργεί ως μια ανεξάρτητη επιχείρηση η οποία έφερε παράλληλα τον χρηματοοικονομικό κίνδυνο προώθησης των προϊόντων της FISSLER, δεδομένα που καθιστούν υπό τις περιστάσεις τους εν λόγω όρους συναλλαγής ασυνήθεις σύμφωνα με την ισχύουσα εμπορική πρακτική του χώρου και κατ' επέκταση αυθαίρετους. Αυτό επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι στην επόμενη συνεργασία της FISSLER, ήτοι αυτή με την εταιρεία E&G Electricplus, δεν επιβλήθηκαν τέτοιοι όροι παρόλο που η FISSLER πρώτη φορά συνεργαζόταν με την εν λόγω εταιρεία.

Σε σχέση με τις αναφορές των δικηγόρων της FISSLER περί μη ύπαρξης οικονομικού οφέλους για την FISSLER εφόσον οι όροι δεν έγιναν αποδεκτοί από την ALPHA ELECTRIC, δεν εφαρμόστηκαν, και κατ' επέκταση δεν προκάλεσαν οιονδήποτε αντίκτυπο ή ζημιά στην ALPHA ELECTRIC, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η καταγγέλλουσα ALPHA ELECTRIC στην προσπάθεια της να προσαρμόσει την επιχείρηση της σύμφωνα με τις ανάγκες της μεταξύ τους συνεργασίας, επένδυσε σημαντικά κεφάλαια, και κυρίως δημιούργησε ένα μεγάλο δίκτυο πελατών ως αποτέλεσμα της μακροχρόνιας συνεργασίας με τη FISSLER (πλέον των 20 ετών), δεδομένης και της παγκόσμιας φήμης των προϊόντων της FISSLER.

Σύμφωνα με την απόφαση της Επιτροπής οι όροι του επιχειρηματικού πλάνου που αφορούν τη διανομή (Distribution- όρος 3 του Collaboration Plan), παρουσίαση (Presentation- όρος 4 του Collaboration Plan) και προωθητικές ενέργειες των προϊόντων (Marketing- όρος 5 του Collaboration Plan) λόγω της έκτασης τους, της δεσμευτικότητας που είχαν (όρος 12.2. της Συμφωνίας) και των συγκεκριμένων χρονοδιαγραμμάτων που πρόβλεπαν για την υλοποίηση αυτών, είχαν ως αποτέλεσμα να περιορίσουν την ελευθερία της ALPHA ELECTRIC να ενεργεί ως μια ανεξάρτητη επιχείρηση η οποία ούτως ή άλλως έφερε τον χρηματοοικονομικό κίνδυνο προώθησης των προϊόντων της FISSLER, δεδομένα που καθιστούν υπό τις περιστάσεις τους εν λόγω όρους συναλλαγής ασυνήθεις σύμφωνα με την ισχύουσα εμπορική πρακτική του χώρου και κατ' επέκταση αυθαίρετους. Επομένως, παρόλο που η συμφωνία δεν εφαρμόστηκε εντούτοις η εταιρεία ALPHA ELECTRIC έχει υποστεί ζημιά λόγω επενδυτικών δαπανών που έκανε για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις προσδοκίες και απαιτήσεις της FISSLER.

Διάρκεια Παράβασης

Οι δικηγόροι της FISSLER αναφέρθηκαν ακόμα στο μικρό χρονικό διάστημα της παράβασης ισχυριζόμενοι: «*ότι οιαδήποτε τυχόν παράβαση ήταν στιγμιαία*». Εντούτοις, στη βάση των ενώπιον της Επιτροπής στοιχείων, προκύπτει ότι η επιβολή των αυθαίρετων όρων συναλλαγής έλαβε χώρα στις 26/10/2009 υπό τη μορφή Συμφωνίας. Η εν λόγω Συμφωνία που περιείχε του αυθαίρετους όρους συναλλαγής τερματίστηκε κατόπιν επιστολής της FISSLER ημερομηνίας 6/5/2010, με την οποία ενημέρωσε την ALPHA ELECTRIC για τον τερματισμό της συνεργασίας μεταξύ των δύο εταιρειών. Η Επιτροπή σημειώνει το γεγονός ότι καμία πρόταση δεν τέθηκε από πλευράς της FISSLER που να διαφοροποιεί τους αυθαίρετους όρους και καμία ανταπόκριση δεν υπήρξε από μεριάς της FISSLER που να υποδεικνύει την πρόθεση της να διαπραγματευτεί τους όρους της προτεινόμενης Συμφωνίας.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι παρά το γεγονός ότι η πρακτική που ακολουθήθηκε μέχρι τον τερματισμό της συνεργασίας των δύο εταιρειών ήταν στη βάση της μέχρι τότε συνεργασίας τους, χωρίς να εφαρμόζονται η όροι της προτεινόμενης Συμφωνίας, εντούτοις κρίνει ότι υπήρξε καταχρηστική συμπεριφορά.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καταλήγει ότι η χρονική διάρκεια της παράβασης ήταν περίπου έξι μήνες, η οποία χαρακτηρίζεται ως μικρής διάρκειας.

Η Επιτροπή, κατά την εξέταση του ύψους των προστίμων, εξέτασε τους ακόλουθους ελαφρυντικούς παράγοντες που τέθηκαν από το δικηγόρο της εταιρείας FISSLER:

(α) η Επιτροπή σημειώνει ότι η παρούσα παράβαση είναι η πρώτη παράβαση από την εταιρεία FISSLER.

(β) αναφορικά με το γεγονός της παύσης της παράβασης πριν από την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής, η Επιτροπή σημειώνει ότι ο λόγος αυτός λαμβάνεται ως μετριαστικός παράγοντας μόνο όταν η απόφαση της επιχείρησης συνιστά θετική αντίδραση στην επέμβαση της Επιτροπής και άρα συνδέεται αιτιωδώς με αυτήν. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι τα ενωσιακά Δικαστήρια έχουν εκφράσει την επιφύλαξη τους να λαμβάνεται αυτό γενικώς ως μετριαστικός παράγοντας κάθε φορά που μια επιχείρηση παύει την παράβαση ταυτόχρονα με τις πρώτες ενέργειες της Επιτροπής. Η επιφύλαξη των ενωσιακών Δικαστηρίων έγκειται αφενός στο γεγονός ότι η παύση της παράβασης απλώς καθιερώνει την επιστροφή του παραβάτη σε νόμιμη συμπεριφορά και αφετέρου ότι μια τέτοια προσέγγιση και πρακτικά από μέρους των Αρχών Ανταγωνισμού θα μπορούσε να οδηγήσει στη μείωση της αποτελεσματικής εφαρμογής του δικαίου του ανταγωνισμού.² Συνεπώς, η Επιτροπή κρίνει ότι δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που είχε ήδη τεθεί τέλος στην παράβαση πριν από την ημερομηνία των πρώτων ενεργειών της Επιτροπής, όπως στην προκειμένη περίπτωση.³ Εξάλλου, στην παρούσα περίπτωση το γεγονός της παύσης λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμείται σε ότι αφορά τη διάρκεια της παράβασης.

(γ) Αναφορικά με το θέμα εξέτασης από την Επιτροπή τυχόν προθυμίας, από μέρους της αιτήτριας, να ανταποκριθεί στην διερεύνηση της καταγγελίας εναντίον της, κάτι το οποίο θα έπρεπε να συνυπολογιστεί από την Επιτροπή για σκοπούς επιμέτρησης της ποινής, η Επιτροπή σημειώνει ότι όλες οι επιχειρήσεις εναντίον των οποίων ασκείται έρευνα έχουν υποχρέωση να συνεργάζονται με την Επιτροπή όπως ρητά προβλέπεται στο Νόμο. Η συνεργασία των επιχειρήσεων με την Επιτροπή

² Βλέπε ενδεικτικά ΠΕΛ 27/9/2006, T-329/01, Archer Daniels κατά Επιτροπής (Γλυκονικό νάτριο), Συλλ. 2006, II-3255, σκέψη 277 και ΔΕΚ 19/3/2009, C-510/06, Συλλ. 2009 I-1843, σκέψη 150.

³ ΠΕΚ 8/7/2004, T-44/00, Mannesmannrohren κατά της Επιτροπής, Συλλ. 2004, II-223, σκέψεις 281, 283

λαμβάνεται ως ελαφρυντικός παράγοντας μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις που δικαιολογούν την ανταμοιβή της αποτελεσματικής συνεργασίας με την Επιτροπή.⁴ Σχετικοί επί τούτου είναι οι δυνάμει του άρθρου 46 εκδιδόμενοι Κανονισμοί «Σχέδιο Επιείκειας (Οι περί Απαλλαγής και Μείωσης του Διοικητικού Προστίμου σε Περίπτωση Συμπράξεων κατά Παράβαση του Άρθρου 3 του Νόμου ή/ και του Άρθρου 101 της ΣΛΕΕ (Σχέδιο Επιείκειας) Κανονισμοί του 2011 (Κ.Δ.Π. 463/2011))». Το Σχέδιο Επιείκειας είναι το νομικό πλαίσιο που ορίζει την επιεική μεταχείριση ή πλήρη απαλλαγή από διοικητικά πρόστιμα των επιχειρήσεων και/ή ενώσεων επιχειρήσεων που επιθυμούν να συνεργαστούν με την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού για την αποκάλυψη μυστικών συμπράξεων, οι οποίες απαγορεύονται από το άρθρο 3 του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου και από το άρθρο 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για την εφαρμογή του σχεδίου απαιτείται η υποβολή σχετικής αίτησης από επιχειρήσεις που έχουν εμπλακεί σε μυστικές συμπράξεις. Συνεπώς δεν μπορεί να εφαρμοστεί το εν λόγω σχέδιο αφού η παρούσα υπόθεση αφορά παράβαση του άρθρου 6 (2) του Νόμου και όχι του άρθρου 3 του Νόμου.

Συνεκτιμώντας όλα τα πιο πάνω, η Επιτροπή ασκώντας τη διακριτική της ευχέρεια στο πλαίσιο της αρχής της αναλογικότητας, και αφού έλαβε υπόψη τη φύση, τη διάρκεια και τη βαρύτητα/ σοβαρότητα της παράβασης σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 24(α)(i) και 42(1) του Νόμου, τις πιο πάνω ελαφρυντικές περιστάσεις, καθώς και τον κύκλο εργασιών της FISSLER ο οποίος κατά το 2009 ανερχόταν στα €{...}* και ομόφωνα αποφάσισε:

Αναφορικά με τη διαπιστωθείσα παράβαση του άρθρου 6(2) του Νόμου, την επιβολή διοικητικού προστίμου στην εταιρεία FISSLER, βάσει του άρθρου 24(α)(i) του Νόμου, ύψους {...} % επί του ετήσιου κύκλου εργασιών της FISSLER του έτους 2009, το οποίο ανέρχεται σε €168.441,63 (Εκατό Εξήντα Οκτώ Χιλιάδες Τετρακόσια Σαράντα Ένα Ευρώ και Εξήντα Τρία Σεντ).

⁴ Επισημαίνονται ως παράδειγμα η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην υπόθεση COMP/39.129 και οι Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23(2)(α) του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ.1/2003 (2006/C 210/02) όπου καταγράφεται: «Το βασικό ποσό του προστίμου θα μπορεί να μειωθεί όταν η Επιτροπή θα διαπιστώνει την ύπαρξη ελαφρυντικών περιστάσεων όπως: [...] όταν η εμπλεκόμενη επιχείρηση συνεργάστηκε αποτελεσματικά με την Επιτροπή, πέραν του πεδίου εφαρμογής της ανακοίνωσης περί επιείκειας και πέραν των νόμιμων υποχρεώσεων της να συνεργαστεί.». Κατά τον ίδιο τρόπο στις Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 9 του ν.703/1977 της ΕΠΑΝΤ (12/5/2006) καταγράφεται ως ελαφρυντική περίπτωση «όταν η επιχείρηση συνεργάστηκε αποτελεσματικά με την Επιτροπή, πέραν του πεδίου εφαρμογής του Προγράμματος Επιείκειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού.»

* Οι αριθμοί και/ή τα στοιχεία που παραλείπονται και δεν εμφανίζονται τόσο σε αυτό το σημείο, όσο και στη συνέχεια καλύπτονται από επιχειρηματικό/επαγγελματικό απόρρητο. Ενδεικτικό της παράλειψης είναι το σύμβολο {...}

Η Επιτροπή καλεί την FISSLER GmbH όπως, μέσα σε είκοσι (20) ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης καταβάλει στην Επιτροπή το πιο πάνω διοικητικό πρόστιμο.

Λουκία Χριστοδούλου

Πρόεδρος της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού